

Polski Związek Brydża Sportowego

KODEKS POSTĘPOWANIA KOMISJI ODWOŁAWCZEJ

ZAWIERAJĄCY

PRZYKŁADY ODWOŁAŃ

I

WYTYCZNE DOTYCZĄCE ORZEKANIA

na bazie nowelizacji dokonanej przez Światową Federację Brydżową 6 stycznia 2003

KODEKS POSTĘPOWANIA KOMISJI ODWOŁAWCZEJ

Spis treści, Sekcja 1,

Skład Komisji Odwoławczych
Członkowie
Wycofanie się
Funkcja Komisji Odwoławczej
Decyzje Komisji Odwoławczych
Odwołanie się do „władz krajowych”
Orzekanie wyniku rozjemczego
Przepis 12C3
Nastawienie Komisji Odwoławczej
Etyka
„Nielegalna informacja”
Wykorzystanie nielegalnej informacji
Rozbieżności między podanym wyjaśnieniem a odnośną ręką
Zapowiedzi psychologiczne
Ujawnienie tendencji do blefowania
Fałszywe zagrania obrońców
„Szczególne”
Działania za zasłonami
Kary proceduralne
Publikowanie orzeczeń

SEKCJA 2 - PRZYKŁADY ODWOŁAŃ

SEKCJA 3 - WYTYCZNE DOTYCZĄCE ORZEKANIA

Skład Komisji Odwoławczych

Uważa się, że idealny ilościowy skład Komisji Odwoławczej (KO) to nie mniej niż trzech i nie więcej niż pięciu członków. Światowa Federacja Brydża (WBF) przyjmuje do wiadomości, że w pewnych okolicznościach KO może tworzyć jeden członek, ale uważa to za niedopuszczalne w zawodach międzynarodowych i trudne do przyjęcia w zawodach krajowych. Wydanie odpowiednich regulaminów w tym zakresie należy do kompetencji organizacji patronujących lub komisji regulaminowych.

Członkowie

W skład KO powinni wchodzić wysokiej klasy gracze oraz inni członkowie posiadający duże doświadczenie brydżowe i wykazujący wyważone podejście do procesu podejmowania decyzji. Przewodniczący KO powinien zadbać, aby eksperci brydżowi odgrywali wiodącą rolę w wydawaniu oceny podjętych decyzji brydżowych, a inni członkowie mieli wpływ na obiektywną ocenę przy stosowaniu prawa i regulaminów do przedstawianych KO faktów. Pożądane jest, aby co najmniej jeden członek Komisji miał wgląd w przepisy gry, ale nie jest ani zadaniem tego członka, ani funkcją KO ustalanie, który przepis ma być zastosowany i jak ma być interpretowany, są to sprawy o które należy pytać Sędziego Głównego zawodów (tj. sędziego wg P81) lub jego upoważnionego zastępcy do danej sprawy. Komisja stosuje podaną interpretację przepisu do faktów i okoliczności przypadku. Dla sporządzania opisu przebiegu sprawy i podjętych decyzji, wraz z ich uzasadnieniem i związaną informacją, Komisja powinna zatrudnić lub wyznaczyć ze swego składu Sekretarza.

Wycofanie się

Członek KO znający wcześniej fakty związane z zaskarżoną decyzją, w zakresie, który może mieć wpływ na jego obiektywny udział w KO, powinien wycofać się z udziału w obradach. Na jego miejsce należy powołać innego członka. W międzynarodowym turnieju członek KO może podjąć decyzję o wycofaniu się gdy uzna, że jest za bardzo zaangażowany w rozstrzygnięcie sprawy, gdy czuje, że może być uprzedzony do przedmiotu przypadku, omawiał wcześniej przebieg sprawy z zainteresowanymi stronami lub decydował wcześniej o wyniku sprawy. Oczekuje się, że przedstawiciele narodowości związanej z zaskarżonym przypadkiem będą stanowić tylko nieznacznie mniejszość w składzie KO.

Funkcja Komisji Odwoławczej

Komisja rozpatruje i rozstrzyga odwołania zgłoszone, zgodnie z stosownymi przepisami i regulaminami, od decyzji sędziego (wydanej osobiście albo przez upoważnionego pomocnika. Odwołanie od decyzji sędziego może być złożone tylko przez stronę grającą przy stole, przy którym wydano kwestionowane orzeczenie. Nie podejmuje się żadnych akcji w interesie innych uczestników zainteresowanych w wyniku. Uważa się, że nieobecny gracz opowiada się za wnoszonym odwołaniem pod następującymi warunkami:

- a) na wniesienie odwołania w turnieju par musi być zgoda obu członków pary
- b) w turnieju teamów o wniesieniu odwołania decyduje kapitan drużyny, niezależnie od zdania członków teamu; gdy gracze chcą wnieść odwołanie muszą mieć zgodę kapitana

Nie można wnieść odwołania, gdy nie ma wymaganej zgody.

Odwołania wg P93B2 mają być rozpatrywane przez Komisję i przysługują jej wtedy wszystkie (i każde) uprawnienia sędziego. Odwołania dotyczące przepisów lub regulaminów rozpatruje sędzia główny. Od jego

decyzji można się odwołać do KO, która nie ma prawa zmienić orzeczenia sędziego, może tylko zalecić sędziemu, by zmienił swoją decyzję. Komisja może również zalecić sędziemu ponowne rozpatrzenie kary dyscyplinarnej wymierzonej wg P91A, ale nie może jej unieważnić ani zmienić (dotyczy to również kar wymierzanych wg P90). KO ma prawo wymierzyć karę dyscyplinarną, jeżeli sędzia tego nie zrobił, a stwierdzono przekroczenie przepisów dotyczących właściwego zachowania się. WBF zaleca dużą wstrzeźliwość w egzekwowaniu tego uprawnienia, gdy tego nie dokonał sędzia i wskazuje na możliwość upomnienia w przypadkach gdy większość KO wyraża zdecydowaną opinię o konieczności podjęcia takiego działania.

Zadaniem KO jest wysłuchanie oświadczeń sędziego i graczy, pozwalając później na zabranie głosu przez kapitanów, gdy sobie tego życzą, i zadawanie pytań dla wyjaśnienia każdego aspektu rozpatrywanej sprawy. Sędzią przedstawiającym Komisji fakty i podjęte decyzje powinien być sędzia wydający orzeczenie w danej sprawie przy stoliku. Nie należy przerywać składanych oświadczeń a członkowie KO powinni unikać bezpośredniej wymiany opinii z innymi uczestnikami posiedzenia. Członkowie KO i inni uczestnicy postępowania powinni odnosić się do siebie w sposób kurtuazyjny.

Przewodniczący KO ma prawo zażądać przedstawienia odwołania na piśmie przed rozpoczęciem postępowania.

Decyzje Komisji Odwoławczych

Żadna decyzja KO nie jest ważna, jeżeli nie została podjęta w sposób opisany poniżej w głosowaniu uczestniczących członków Komisji. Członek uczestniczący jest to członek, który był obecny w czasie posiedzenia począwszy od momentu składania oświadczenia przez sędziego aż do ostatecznego głosowania kończącego zamknięte obrady Komisji. Decyzja sędziego pozostaje ważna jeżeli nie ma zgody na jej uchylenie, popartej większością głosów członków KO, przy czym przewodniczący ma (dodatkowy) głos rozstrzygający w przypadku równowagi głosów.

Odwołanie się do „władz krajowych”

Przepisy przewidują możliwość złożenia odwołania od decyzji KO do władz krajowych. Nie można złożyć takiego odwołania, jeżeli nie przeprowadzono uprzednio wszystkich etapów orzekania i odwoływania. Władze krajowe mają prawo do ograniczenia zakresu rozpatrywanych spraw; szeroko rozpowszechnionym zwyczajem, zalecanym przez WBF, jest nie rozpatrywanie przez władze krajowe orzeczeń dotyczących oceny brydżowej, z wyjątkiem spraw w których KO dokonała oceny nie znajdującej żadnego uzasadnienia w przedstawionych w danym przypadku faktach. Sporne sprawy dotyczące przepisów i/lub regulaminów mogą być w pełni przedmiotem rozważań władz krajowych.

WBF nalega, aby na szczeblu zawodów międzynarodowym podjęto wysiłki sformalizowania odwołań od decyzji KO. Charakter turniejów międzynarodowych narzuca jednak ograniczenie odwołań tego rodzaju. Sugeruje się, aby podjęcie decyzji o rozpatrywaniu takiego odwołania było poprzedzone opinią niewielkiej liczby nominowanych seniorów lub ekspertów. Po uzyskaniu pozytywnej opinii należy takie odwołanie rozpatrywać na wspólnym posiedzeniu, np., Komisji Prawa i Regulaminów pod przewodnictwem Prezydenta lub jego zastępcy do danej sprawy. Gdy sprawa nie zasługuje na takie rozpatrzenie opiniujący eksperci mogą wydać negatywną opinię w tej mierze.

Orzekanie wyniku rozjemczego

Orzeczenie zapisowego wyniku rozjemczego następuje wtedy (patrz P12C2), gdy naruszenie przepisu naraziło na szkodę stronę niewykraczającą (choćby zakres rekompensaty uzależniony jest od zachowania się tej strony po zaistnieniu nieprawidłowości). Szkada powstaje, gdy w następstwie nieprawidłowości, strona niewykraczająca uzyskuje zapis gorszy od oczekiwanego w chwili przed popełnieniem nieprawidłowości. Jeżeli strona niewykraczająca przyczyniła się częściowo lub w pełni do powstałej szkody poprzez podjęcie nierozsądnej, nadmiernie agresywnej lub ryzykownej akcji, to nie otrzymuje rekompensaty za tą część szkody, którą sama zawiniła. Strona wykraczająca otrzymuje jednak wynik obejmujący w pełni konsekwencje

wykroczenia. Popęlnienie fałszywego renonsu przez stronę niewykraczającą w następstwie nieprawidłowości wpłynie na jej wynik, ale strona wykraczająca uzyskuje wynik nie uwzględniający fałszywego renonsu.

Przepis 12C3

Ten punkt przepisów jest w mocy, jeżeli Organizacja Strefowa (OS) nie postanowi inaczej. Ma on zastosowanie w turniejach pod auspicjami WFB. Celem tego przepisu jest umożliwienie KO określenie sprawiedliwego wyniku i przekształcenie tego wyniku, jeżeli uważa że mechaniczne zastosowanie przepisu 12C2 nie daje właściwej satysfakcji obu zainteresowanym stronom. Komisja Odwoławcza uzyskuje w ten sposób status ostatecznego arbitra sprawiedliwości.

Pożądane jest, aby przepis 12C3 zmienić w stopniu umożliwiającym rozszerzenie kompetencji KO również na sędziów (głównych). (Byłoby to uzależnione od decyzji OS). To w zakresie uprawnień sędziego leży orzekanie (właściwie skonsultowane) w kwestiach oceny brydżowej, które oddaje najpełniej intencję ustawodawcy. Istnieje potrzeba, by sędzia nie orzekał automatycznie na korzyść strony niewykraczającej, gdy nie ma wątpliwości, że sprawiedliwość każe mu orzec inaczej. [Trwają starania zmiany omawianego przepisu].

Nastawienie Komisji Odwoławczej

Oczekuje się, że każda KO zakłada początkowo prawidłowość orzeczenia sędziego. Decyzja ta może być zmieniona tylko na podstawie przedstawionych dowodów. Z tego względu sędzia musi poinformować KO czy jego orzeczenie na korzyść strony nie wykraczającej zawiera margines niepewności pozostającej po przeprowadzeniu właściwej konsultacji.

Etyka

Uczestnik może być ukarany za naruszenie etyki tylko wtedy, gdy naruszył przepisy odnoszące się do właściwego zachowania się graczy. Gracz postępujący zgodnie z przepisami i regulaminami nie może być krytykowany. Nie wyklucza to poparcia dla wielkodusznego podejścia do przeciwników, zwłaszcza przy wymianie informacji za zasłonami.

„Nielegalna informacja”

Każda informacja użyta jako podstawa do zapowiedzi lub zagrania musi być „legalna”. Aby uważać informację za legalną konieczne jest wskazanie w przepisach lub regulaminach, że jej użycie jest zamierzone. Legalność nie wynika automatycznie z braku zakazu.

O ile nie ma wyraźnego zakazu, wykorzystanie informacji wynikających z procedury gry przedstawionej w przepisach jest legalne. Informacja jest również „legalna” gdy stwierdzają to przepisy. Gracz jest uprawniony do podejmowania i wykorzystywania oceny zdolności i tendencji przeciwników oraz skłonności („stylu”) partnera w tych działaniach, które są spontaniczne a nie nawykowe czy systemowe. Nawyki gracza tworzą część jego metody gry i znajomość ich przez partnera jest informacją legalną, ale ta metoda objęta jest przepisami określającymi umowę partnerów i podlega obowiązkowemu ujawnieniu. Nawyk ustala się gdy jego występowanie jest tak częste, że można go przewidzieć. Nie ujawnienie znajomości nawyków partnera jest niezgodne z P75A i jest również naruszeniem P40.

Wykorzystanie nielegalnej informacji

Jeżeli gracz posiada informację, której użycie przy wyborze zapowiedzi lub zagrania jest nielegalne lub niewłaściwe, to taka informacja zwana jest „informacją nielegalną”. Taką informację można uzyskać jednym z wielu sposobów. Instrukcja postępowania sędziego z taką informacją nie pochodzącą od partnera zawarta jest w P16B i P16C. P16C dotyczy informacji z odzywek i zagrań wycofanych; obejmują one wycofane odzywki i zagrania partnera. Rodzaj innych informacji uzyskanych od partnera stanowi o tym, że są one najczęściej przedmiotem odwołań.

Gracz jest uprawniony do podejmowania zapowiedzi i zagrań wynikających z przepisowych zapowiedzi w licytacji i zagrań w rozgrywce, ze szczególnych zachowań przeciwników, lub z innego legalnego źródła. Każda informacja otrzymana od partnera w inny sposób jest nielegalna i jej wykorzystanie, gdy sugeruje zapowiedź lub zagranie jest bezprawne. Wchodzi w to również każda informacja ułatwiająca podjęcie zapowiedzi lub zagrania.

Przykładami działań partnera, które mogą przekazać nielegalną informację są:

- uwaga lub pytanie
- odpowiedź na pytanie
- specjalny nacisk lub modulacja głosu albo szczególny gest
- zainteresowanie się kartą konwencyjną przeciwników w szczególnym momencie, ale gdy partner nie jest w swej kolejności licytacji lub zagrania
- przeglądanie karty konwencyjnej przeciwników przez dziadka
- wyraźne wahanie lub nadmierny pośpiech w czasie licytacji lub przy zagrywaniu karty

lista ta nie wyczerpuje sposobów przekazywania nielegalnej informacji i KO spotyka się z innymi różnymi nielegalnymi działaniami.

Gdy zaistnieje domniemanie wykorzystania nielegalnej informacji dostarczonej przez partnera KO powinna odpowiedzieć na następujące cztery kluczowe pytania:

1. Czy w wyniku działania partnera obwiniany gracz posiada nielegalną informację?
2. Czy nielegalna informacja mogła wyraźnie zasugerować działanie podjęte przez posiadającego ją gracza?
3. Czy były logiczne możliwości (lub czy była logiczna alternatywa) innych działań, które zawodnik mógł wybrać zamiast kwestionowanej akcji?

[„Logiczna alternatywa jest to działanie, które zostałyby poważnie rozważone i przypuszczalnie podjęte przez znaczną część graczy o tej samej sile i metodach gry co gracze, o których mowa”].

4. Czy w konsekwencji działania gracza posiadającego nielegalną informację przeciwnicy ponieśli stratę? Stratę ocenia się w aspekcie uzyskanego wyniku.

Jeżeli odpowiedź na każde z tych pytań brzmi „tak” to należy orzec wynik rozjemczy. Ważne jest pamiętanie, który z graczy posiada nielegalną informację i rozpatrywać działania tylko tego gracza. Zawodnik, który mimowolnie przekazuje partnerowi nielegalną informację nie narusza prawa lub obyczajów, to wykorzystanie tej informacji jest przekroczeniem przepisów.

Jeżeli jest widoczne bez żadnych wątpliwości, że gracz zamierzał działać w sposób dający możliwość przekazania partnerowi nielegalnej informacji, należy skonsultować się z sędzią głównym odnośnie naruszenia P73B1. Jeżeli udowodni się, że takie działanie zostało uzgodnione z partnerem, KO zasięga opinii sędziego głównego odnośnie naruszenia P72B2.

Rozbieżności między podanym wyjaśnieniem a odnośną ręką.

Kiedy identyczne wyjaśnienie zapowiedzi podaje się obu członkom przeciwnej pary i następnie potwierdza się, że obaj członkowie pary udzielający wyjaśnienia zgadzają się co do ich znaczenia (i nie ma sprzeczności z informacją umieszczoną w karcie konwencyjnej) a faktyczna ręka nie odzwierciedla wyjaśnienia, to sprawę należy rozpatrywać w świetle przepisów i regulaminów dotyczących działania psychologicznego (blefowego).

Gdy członkowie pary dają różne wyjaśnienia albo odmienne stwierdzenia w karcie konwencyjnej zdezorientowały przeciwnika można wymierzyć karę proceduralną za naruszenie P75. Ponadto, jeżeli przeciwnicy ponieśli stratę i zachodzi potrzeba zmiany wyniku, oddzielnie orzeka się wynik rozjemczy. (Patrz wcześniejszy komentarz dotyczący wyniku rozjemczego i późniejszy komentarz w sprawie kar proceduralnych).

Zapowiedzi psychologiczne

Definicja zapowiedzi psychologicznej: „Rozmyślne i istotnie nieprawdziwe określenie siły karty lub długości koloru”.

Zapowiedź psychologiczna jest legalna, jeżeli nie opiera się na uzgodnieniu wzajemnym z partnerem. Działanie to nie może być karane ani nie może być podstawą do orzeczenia wyniku rozjemczego. Umowa partnerów istnieje na podstawie precyzyjnego uzgodnienia partnerów, może też powstać jako domniemana konsekwencja wielu powtórzeń. Dla uznania, że takie domniemane porozumienie istnieje konieczne jest stwierdzenie, że partner blefującego gracza ma zwiększoną świadomość, że w danej sytuacji zapowiedź może być blefowa. Uznanie może nastąpić tylko wtedy, gdy w opinii KO wystąpiło jedno z następujących zdarzeń:

- a) podobne zastosowanie blefu pojawiło się w danej parze wiele razy w przeszłości a także niedawno tak, że pamięć o tych akcjach zapadła w umysł partnera - nawyk ustala się gdy jego występowanie jest tak częste, że można go przewidzieć, albo
- b) podobne użycie blefu wystąpiło w niedawnej przeszłości i uważa się, że pamięć o nim jest na tyle świeża, że nie mogła zniknąć z umysłu, albo
- c) zapowiedzi psychologiczne pojawiały się z taką częstotliwością i wystarczająco niedawno, że partner jest w pełni świadomy możliwości zaistnienia takich blefów, albo
- d) członkowie pary są wspólnie świadomi istnienia zewnętrznych okoliczności umożliwiających rozpoznanie zapowiedzi psychologicznej.

Zapowiedź psychologiczna, która na powyższej podstawie zostaje uznana za uzgodnienie wzajemne partnerów jest niedozwolona i zachodzi konieczność orzeczenia procentowego wyniku rozjemczego wraz z karą proceduralną dla pary wykraczającej, jeżeli okoliczności tak sugerują. Graczy, który mają sprecyzowane uzgodnienie w zakresie zapowiedzi psychologicznych, względnie domniemane porozumienie odnośnie szczególnego rodzaju blefu, należy uprzedzić, że zobowiązani są do posiadania umowy podlegającej postanowieniom P40D.

Ujawnienie tendencji do blefowania

Partnerzy nie mogą bronić się przed zarzutem, że ich działanie blefowe jest uzgodnione przez twierdzenie, że chociaż partner ma świadomość możliwości wystąpienia blefu w danej sytuacji, to jego działanie po zaistnieniu blefu było całkowicie normalne. Przeciwnicy mają prawo do równorzędnej świadomości o każdym uzgodnieniu, sprecyzowanym lub domniemanym, gdyż może ono wpływać na ich wybór odpowiedniej akcji i z tego względu to uzgodnienie musi być ujawnione.

Fałszywe zagrania obrońców

Przy stałym założeniu dokonania pełnego ujawnienia uzgodnień obrońców w zakresie zagrywania i zrzucania kart, sporadyczne fałszywe zagrania obrońców są w pełni legalne. Rozgrywający na własne ryzyko polega na prawdziwości zagrywania kart przez obrońców. (Zobacz „Nielegalna informacja”)

„Szczególne”

W przepisach Prawa Brydżowego, regulaminach i niniejszym Kodeksie Postępowania „szczególne” oznacza „dodatkowe do tego co normalne i ogólne”.

Działania za zasłonami

Intencją wprowadzenia zasłon jest zmniejszenie do minimum okoliczności w których obaj partnerzy są świadomi zdarzeń nie wchodzących w zakres legalnej licytacji. Do świadomości graczy po obu stronach zasłony nie może dotrzeć zaistnienie dowolnej nieprawidłowości, poprawionej przez przesunięciem deski pod zasłoną. Wszystkie konsekwencje poprawionej nieprawidłowości dla gracza po tej samej stronie zasłony mogą być zniwelowane przez pomocne i wystarczające wyjaśnienia wykraczającego gracza. WBF uważa za pożądane losowe różnicowanie tempa przesuwania deski na drugą stronę zasłony. Ponieważ N i S są graczami, którzy pierwsi licytują po przesunięciu deski, to oni są odpowiedzialni za jej przesuwanie. Uznaje się, że może nie być żadnych implikacji, gdy deska powraca w czasie nie przekraczającym 15 sekund. Czas ten można wydłużyć w późniejszych etapach skomplikowanej lub dwustronnej licytacji, bez stwarzania domniemania zaistnienia nieprawidłowości.

Zwraca się uwagę na konieczność zróżnicowania tempa w sytuacji, gdy gracze napotkają na wysoce skomplikowaną sytuację stworzoną przez użycie nietypowych konwencji lub uzgodnień. Sędziowie i KO powinny odnosić się życzliwie do graczy, którzy mają do czynienia z taką sytuacją

Kary proceduralne

Karę proceduralną można wymierzyć tylko wtedy, gdy nastąpi naruszenie przepisów lub regulaminów opracowanych na podstawie przepisów prawa brydżowego. KO wymierzając karę proceduralną powinna wyszczególnić naruszony przepis lub regulamin.

W szczególności WBF chce podkreślić, że gracz, który zapomniał swoją konwencję lub błędnie ją zastosował nie podlega automatycznemu ukaraniu. Zaleca się wymierzanie kary proceduralnej tylko w wyraźnie obciążających okolicznościach, na przykład kilkakrotnie powtórzone niewłaściwe użycie. Do rekompensaty straty służy orzekanie wyniku rozjemczego.

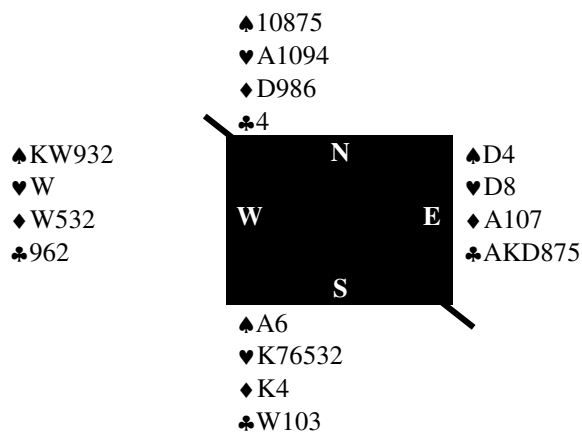
Publikowanie orzeczeń KO

Przed przekazaniem orzeczenia KO do publicznej wiadomości przewodniczący KO musi być pewny, że przekazuje ono zadawalający przegląd postępowania i decyzji Komisji. Decyzje powinny być zaopatrzone w odnośne numery przepisów, potwierdzone przez sędziego głównego lub jego zastępcę.

Lozanna, 24 września 1999.

Spis treści, Sekcja 2, PRZYKŁADY ODWOŁAŃ

- Odwołanie nr 1 – wahanie
- Odwołanie nr 2 – wahanie
- Odwołanie nr 3 – wahanie
- Odwołanie nr 4 – wahanie
- Odwołanie nr 5 – wahanie
- Odwołanie nr 6 – wahanie
- Odwołanie nr 7 – nielegalna informacja?
- Odwołanie nr 8 – nielegalna informacja w czasie rozgrywki
- Odwołanie nr 9 – odzywka psychologiczna
- Odwołanie nr 10 – roszczenie, wycofanie uznania
- Odwołanie nr 11 – roszczenie
- Odwołanie nr 12 - roszczenie, ocena
- Odwołanie nr 13 – kara proceduralna
- Odwołanie nr 14 – temat: zagadnienia różne.

W	N	E	S
pas	pas	1♣	1♥
ktr	2♠	3♣	4♥
pas	pas	ktr	pas
5♣	pas . . .		

Kontrakt:

5 trefl, rozgrywany przez E

Wynik:

10 lew, -50 dla EW

Fakty:

1 trefl było odzywką mocną, a pierwsza kontra wskazywała minimum 7 pkt. 2 pik było odzywką sztuczną i wskazywało poparcie w kierach. Kontra E została poprzedzona potwierdzonym 45 sekundowym namysłem.

Sędzia:

Orzekł, że pas był logiczną alternatywą dla W, w stosunku do sugerowanej akcji zniesienia zgłoszonej z opóźnieniem kontry.

Orzeczenie:

Wynik rozjemczy 4 kier z kontrą, swoje, +590 dla NS.

Para EW złożyła odwołanie.

Gracze:

EW wyjaśnili, że pas po 4 kierach był forsujący. W tego rodzaju sekwencji nie mogą być wyblokowani na poziomie niższym od poziomu ich własnego kontraktu (5 trefl) i wszystkie pasy na niższym poziomie są forsujące. Nie mogli zaliczyć 5 trefl szybciej, gdyż przyjęte przez nich ustalenia są odwrotne do powszechnej zasady wskazywania słabości przez szybkie licytowanie gry kończącej. Dla tej pary powolne osiągnięcie końcówki jest słabsze od jej szybkiego zaliczania, które wskazuje umiarkowane zainteresowanie grą premiową.

NS nie wygłaszali komentarza.

Komisja:

Była zaskoczona stylem licytacji pary EW i uznała, że należało go opisać w karcie konwencyjnej. Wobec braku dowodu potwierdzającego takie ustalenia i zaistnienia nielegalnej informacji, Komisja podjęła decyzję na niekorzyść pary EW.

Decyzja Komisji:

Utrzymać orzeczenie sędziego.

Powołany przepis: P16A, P12C2

Komentarz WBF:

Jeżeli uzgodnienia pary są odmienne od normalnego, powszechnie przyjętego znaczenia danych sekwencji, konieczne jest uwidocznienie tego faktu w karcie konwencyjnej. Para nie może oczekiwać, że zwyczajne stwierdzenia zostaną przyjęte jako wystarczający dowód takiego uzgodnienia. (Gdy przepisy na to pozwalają nietypowe ustalenia odnośnie forsującego pasa, czy zgłoszenia odzywki powinny być alertowane)

♠AD5	♠W87	♠10
♥KW107	♥D98642	♥A
♦K75	♦A3	♦W10942
♣975	♣W8	♣AKD1032
	<div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: 0 auto; position: relative;"> <div style="position: absolute; top: 5px; left: 50px;">N</div> <div style="position: absolute; top: 50px; left: 5px;">W</div> <div style="position: absolute; top: 50px; right: 5px;">E</div> <div style="position: absolute; bottom: 5px; left: 50px;">S</div> </div>	
	♠K96432	
	♥53	
	♦D86	
	♣64	

W	N	E	S
	2♥	4♣	pas
5♣	pas	6♣	pas . . .

Kontrakt:

6 trefl, rozgrywany przez E

Wynik:

12 lew, +920 dla EW

Fakty:

4 trefl, zalicytowane po słabych 2 kier, wskazywało dwukolorówkę na kolorach młodszych. Deska z odzywką 5 trefl powróciła po około dwóch minutach, po czym E zalicytował 6 trefl.

Sędzia:

Orzekł, że wystąpiła nielegalna informacja i uznał, że pas był logiczną alternatywą dla E.

Orzeczenie:

Wynik rozjemczy 5 trefl, wygrane z nadróbką, +420 dla EW.

Para EW złożyła odwołanie

Gracze:

EW wyjaśnili, że po otwarciu przeciwnika odzywką słabe 2 kier, 4 trefl wskazuje nieforsujące, a 4 kier forsujące wejście na kolorach młodszych.

W powiedział, że w pierwszej chwili sądził, że 4 trefl pokazało czarne kolory, bo takie mają uzgodnienie w obronie przeciw otwarciu 2 karo Multi. Rozważał nawet zalicytowanie 4 pik, ale przypomniał sobie właściwe ustalenia. Przez następne dwie minuty rozmyślał nad następną odzywką. Stwierdził, że poświęcił nieco czasu na decyzję, czy zalicytować 5 trefl, czy 5 karo.

E wyjaśnił, że wybrał nieforsującą alternatywę, gdyż nie był pewien, czy znajdzie fit u partnera, ale gdy partner poparł trefle, uznał, że powinien mieć asa pik i starszą figurę karo. Gdy jest to as, to kontrakt jest 75%, a gdyby był to tylko król karo, to szanse są nadal 50%.

Para EW nie była w stanie przedstawić pisemny opis ich uzgodnień licytacyjnych w obronie, ale była przekonana, że wyjaśnienia są oczywiste.

Komisja:

Uznała wystąpienie wahania za udowodnione i sprawcą był niewątpliwie W. Uznała orzeczenie sędziego za prawidłowe i wyraziła opinię, że przypadek nie powinien być być przedmiotem odwołania.

Decyzja Komisji:

Utrzymać orzeczenie sędziego.

Powołany przepis: P16A, P12C2

Komentarz WBF:

uzgodnienia partnerów powinny być ujawnione na karcie konwencyjnej. Gdyby nie wystąpiła nielegalna informacja, E mógłby swobodnie podjąć decyzję. W sytuacji posiadania dodatkowej informacji sugerującej możliwość wygrania szlemika, tej swobody działania już nie miał; partner ustalił kontrakt, logiczną alternatywą dla E jest pas.

♠W54	♠D62	♠AK7
♥8	♥KDW43	♥A62
♦A852	♦DW7	♦K9
♣AW973	♣62	♣KD854
	<div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: 0 auto; position: relative;"> N W E S </div>	
	♠10983	
	♥10975	
	♦10643	
	♣10	

W	N	E	S
pas	1♥	ktr	3♥
ktr	pas	4♥	pas
5♣	pas	6♣	pas . . .

Kontrakt:

6 trefl, rozgrywany przez W

Wynik:

12 lew, +1370 dla EW

Fakty:

W namyślał się bardzo długo przed zalicytowaniem 5 trefl. Wszyscy gracze potwierdzili ten fakt.

Sędzia:

Ustalił, że deska powróciła do N/W po kilku minutach. Zdecydował, że pas był logiczną alternatywą dla W i odzywka 6 trefl zastała zasugerowana przez zmianę tempa.

Orzeczenie:

Wynik rozjemczy 5 trefl, 12 lew, +620 dla EW

EW złożyli odwołanie

Gracze:

W powiedział, że miał problem, który musiał przemyśleć. Zastanawiał się, czy E może ma pięciu pików i pyta o możliwość gry w tym kolorze.

E wyjaśnił swoje działania. Z licytacji zaporowej przeciwników wiedział, że partner ma singla kier (gdyż licytacja ta opierała się na ficie 5-4). Z „kontry-odpowiedzi” wiedział, że partner ma co najmniej 4-4 w młodszych, więc 6 trefl było pewne. Licytując 4 kier zapewnił grę premiową, gdyż sam zalicytowałby 6 trefl po 5 karo. Badał możliwość wylicytowania szlema.

N stwierdził, że namysł pomógł w wylicytowaniu szlemika. Podkreślił, że E nie zadawał żadnych pytań, więc nie mógł być pewny, jak twierdził, 9. kartowego fitu kierowego. Gracz, który licytował 3 kier mógł mieć w 99% przypadków kolor 4. kartowy.

Komisja:

Przyjęła, że E dając odzywkę 4 kier, ryzykując otrzymanie odpowiedzi 5 karo, udowodnił, że zawsze zalicytowałby szlemika, niezależnie od licytacji W.

Decyzja Komisji:

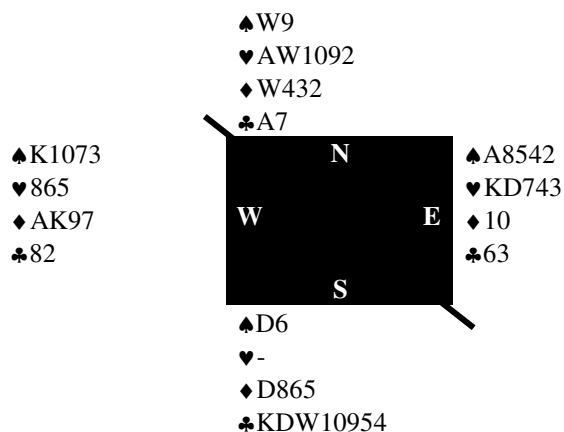
Decyzja sędziego zmieniona, przywrócony wynik osiągnięty przy stole. +1370 dla EW.

Powołane przepisy: P16A.

Kaucja: zwrot.

Komentarz WBF:

ten przypadek zwraca uwagę na fakt, że mimo udostępnienia przez partnera nielegalnej informacji, gracz może podjąć działanie, które ewidentnie wynika z poprzednich akcji tego gracza (tu E), zmierzającego do osiągnięcia zaplanowanego kontraktu. Dowody te wskazują, że nie miał on innego logicznie możliwego działania.

W	N	E	S
		2♣	pas
2♠	pas	pas	3♣
pas	pas	ktr	rektr
3♠	ktr	pas	4♣
pas . . .			

Kontrakt:

4 trefl, rozgrywany przez S

Wynik:

7 lew, -300 dla NS

Fakty:

2 trefl pokazywało 3-10 pkt i min. 4-4 w starszych. Kontra E na 3 trefl była wywoławcza, pokazująca maksimum otwarcia. N dał kontrę po ponad 1 minutowym namyśle. W wezwał sędziego natychmiast po odzywcę 4 trefl.

Sędzia:

Orzekł, że wystąpiła nielegalna informacja

Orzeczenie:

Wynik rozjemczy: 3 pik z kontrą swoje, +530 dla EW.

Para NS złożyła odwołanie

Gracze:

N potwierdził swój namysł. EW twierdzili, że trwał 5 minut. N powiedział, że nie widział dotychczas takiej licytacji. Najpierw wejście 3 trefl, a potem rekontra. Musi to oznaczać posiadanie dobrego koloru i coś ponadto. Próbował przemyśleć jak S zrozumie jego kontrę i doszedł do przekonania, że faktycznie powinien skontrolować, wiedząc że S zrozumie to jako pytanie o zatrzymanie w pikach do 3 BA. S wyjaśnił, że jego rekontra powinna pokazywać pewne wartości ofensywne. W podkreślił, że ewidentnie NS nie omawiali takiej sekwencji, ale N swoim 5 minutowym namysłem przekazał, że kontra nie jest karna.

Komisja:

Stwierdziła, że namysł został udowodniony. Komisja doszła do wniosku, że potrzebne są tylko odpowiedzi na trzy pytania, a te były niespodziewanie łatwe do udzielenia:

- 1) czy wystąpiła dodatkowa informacja? Tak
- 2) czy dodatkowa informacja sugerowała dalszą licytację? Tak.
- 3) czy pas był logiczną alternatywą? Tak.

Decyzja była więc tak łatwa, że Komisja była bliska zatrzymania kaucji.

Decyzja Komisji:

Decyzja sędziego utrzymana.

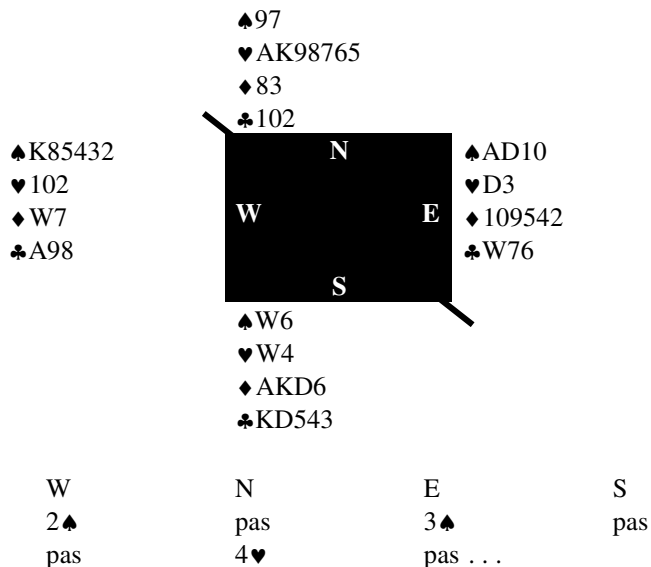
Powołane przepisy: P16A, P12C2

Komentarz WBF:

opis rozważań Komisji można uznać za modelowy dla tego rodzaju przypadków. Decyzja sędziego również zasługuje na uznanie.

Odwołanie nr 5
Wahanie

Teamy. Rozdający W, obie po

Kontrakt:

4 kier, rozgrywany przez N

Wynik:

10 lew, +620 dla NS

Fakty:

2 pik było słabe, a 3 pik zaporowe, partner nie powinien licytować 4 pik.

Deska wróciła ze strony S/W po długim czasie. Wszyscy gracze zgodzili się, że przerwa w licytacji wynosiła około 90 sekund.

Sędzia:

Stwierdził, że zaliczywanie 4 kier przez N zostało zasugerowane namysłem partnera i że pas był logiczną alternatywą.

Orzeczenie:

Wynik rozjemczy -200 dla EW.

NS złożyli odwołanie

Gracze:

Nie zaprzeczyli wystąpieniu zmiany tempa licytacji. N powiedział, że ich system nie pozwolił mu zaliczywać 3 kier, ale gdy dowiedział się od E, że EW nie mają siły na zaliczywanie końcówki uznał, że 4 kier było oczywistą odzywką.

Zapytał specjalnie drugi raz o znaczenie odzywki 3 pik, ponieważ wiedział o zmianie tempa i o prawdopodobieństwie wezwania sędziego. Podjętą decyzję uzasadnił wyliczeniem PC. U partnera mógł liczyć na siłę co najmniej otwarcia słabego bez atu i ze swoją kartą zawsze zaliczywałby końcówkę. Sądził, że 90% graczy zaliczywałoby 4 kier z tą ręką.

EW podkreślali, że zmiana tempa licytacji uczyniła odzywkę 4 kier mniej ryzykowną.

Komisja:

Uznała odzywkę 4 kier za racjonalną, ale nie była pewna czy była to jedyna logiczna możliwość. Układ 7222 z 6,5 lewami przegrywającymi nie jest bardzo dobry i pewne jest oddanie 2 lew pikowych. Namysł usunął wszystkie wątpliwości, które mogłyby zaistnieć u znaczącej mniejszości graczy. Komisja uznała, że pas był logiczną możliwością. Komisja stwierdziła również, że sędzia źle wyliczył wysokość wyniku rozjemczego. Przy założeniu pasa ze strony N, W rozgrywałby 3 pik i wzięłby 8 lew.

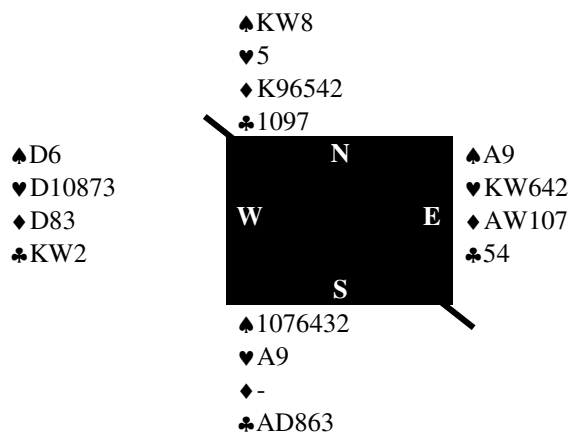
Decyzja Komisji:

Zmieniono orzeczenie sędziego, ustalając zapis na 3 pik bez jednej, -100 dla EW

Powołane przepisy: P16A, P12C2

Kaucja: Zwrócono.

Komentarz WBF: Przypominamy definicję „logicznej alternatywy”, podaną w Kodeksie Postępowania: „Logiczna alternatywa” jest to działanie, co do którego można przypuszczać, że zostałyby podjęte przez znaczną część graczy o tej samej sile i metodach gry co gracze, o których mowa.

W	N	E	S
		1♥	2♥
4♥	pas	pas	ktr
pas	4♠	pas	pas
5♥	ktr	pas . . .	

Kontrakt:

4 kier z kontrą, rozgrywany przez E

Wyjście: ♠7

Wynik:

10 lew, -100 dla NS

Fakty:

Wejście 2 kier wskazywało piki i inny kolor. W przywołał sędziego, gdy taca powróciła z odzywką 4 kier z pewnym opóźnieniem. Według pary EW opóźnienie było minimalne, według NS wynosiło co najmniej pół minuty.

Sędzia:

Biorąc pod uwagę charakter ręki N, uznał że wahanie miało miejsce i że wystąpiła nielegalna informacja.

Orzeczenie:

Wynik rozjemczy: 4 kier, swoje, +420 dla EW.

Para NS złożyła odwołanie.

Gracze:

N pokazał Komisji jak pisał wyjaśnienie odzywki partnera (5♠ i 5+♦/♣), które zajęło mu 7 sekund. Stwierdził, że spasował w tempo. E powiedział Komisji, że N ewidentnie wahał się, a nawet dotknął kartki „pas”, na pewien czas przed wyjęciem jej z kasety licytacyjnej. Kapitan pary EW, który siedział za graczem E, stwierdził to samo. W powiedział, że taca pozostawała po drugiej stronie zasłony przez co najmniej 30 sekund. S stwierdził, że nie zauważył wahania. 2 kier można zgłosić z silnymi i słabymi rękoma. Kapitan pary NS dodał, że wygranie kontraktu 4 kier nie jest pewne.

Komisja:

Zgodziła się z sędzią, że N rzeczywiście miał problem i przyjęła, że wahanie miało miejsce. Ponieważ E zauważył opóźnienie, S mógł go również spostrzec.

Decyzja Komisji:

Utrzymać orzeczenie sędziego. +420 dla EW.

Powołane przepisy: P16A, P12C2

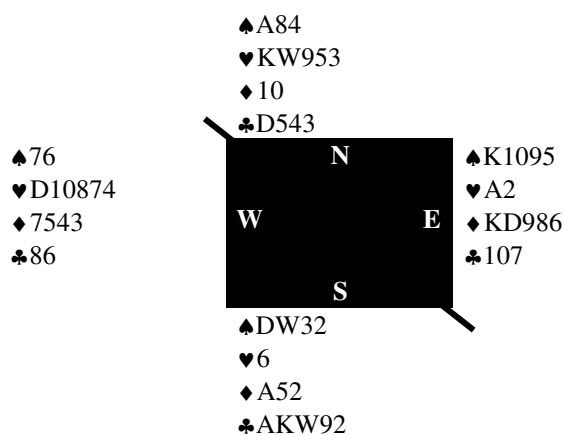
Kaucja: Zwrócono.

Komentarz WBF:

Sugestia możliwości obłożenia kontraktu 4 kier – przez zagranie pika, kiera, przebitkę karo i asa trefl – nie znalazła odzewu u Komisji. Być może należałoby rozważyć orzeczenie ważonego wyniku rozjemczego.

Odwołanie nr 7
Nielegalna informacja?

Rozdający S, obie przed

W	N	E	S
pas	1♥	ktr	1♣
2♦	4♥	pas	pas
ktr	pas	pas	4BA
pas	5♣	pas . . .	

Po odzywce 4 kier E pytał o znaczenie rekontry i dowiedział się, że oznacza 3 kartowy fit. Na kontrakt 5 trefl wzięto 11 lew. Sędzia orzekł, że S w momencie licytowania 4BA posiadał nielegalną informację i logiczną alternatywa był pas, wobec tego zmienił zapis na 4 kier z kontrą, -300 dla NS.

Para NS wniosła odwołanie i sugerowała, że pytanie o znaczenie rekontry nie ma uzasadnienia w posiadanej przez E ręce. Pytanie E uniemożliwiło parze NS wyjście z pomyłki licytacyjnej.

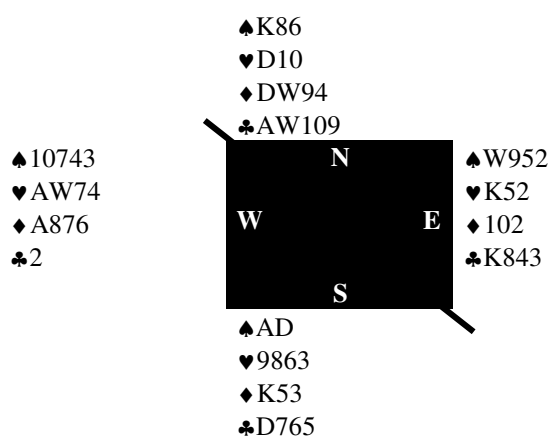
Komisja Odwoławcza: zmieniła wynik rozjemczy na +150 dla NS. Swoją decyzję uzasadniła koniecznością przywrócenia sprawiedliwości wg P12C3.

Komentarz WBF:

Przepisy wymagają, aby Komisja Odwoławcza zadecydowała, czy zmiana odzywki 4 kier na 4BA przez gracza S jest dopuszczalna. Jeżeli nie, orzeczenie sędziego jest prawidłowe, z możliwością zróżnicowania ilości lew w przypadku orzeczenia wyniku ważonego wg P12C3. Gracz S może, jeśli potrafi, przekonać Komisję, że jego zamiarem przy przepasowaniu odzywki 4 kier, było uchylenie kontry, gdyby się pojawiła. Jeśli Komisja była o tym przeświadczona, wtedy nie byłoby logicznej alternatywy do 4 BA i wynik uzyskany przy stole powinien pozostać.

Zmiana wyniku przez Komisję na +150 jest trudna do zrozumienia. Naszym zdaniem nie jest to przypadek nadający się do wydania orzeczenia wyniku rozjemczego wg P12C3 (z wyjątkiem już wspomnianych okoliczności). Nawet gdyby przyjąć inaczej, to ta niewyjaśniona liczba ma posmak tych arbitralnych orzeczeń rozjemczych wydawanych czasem w dawnych dniach. Jeżeli pojawia się sugestia orzeczenia wyniku ważonego to prawidłowym postępowaniem jest określenie procentowej częstości każdego wyniku i powierzenie sędziemu wyliczenia każdego składnika w imp/PT i zamiana ich w jeden łączny orzekany wynik. Pomocne jest również, aby Komisja przedstawiła krótko sposób dojścia do orzeczonego wyniku rozjemczego.

Sugestia, że para EW miała ukryty motyw przy zadawaniu pytania jest wysoce spekulatywny. Nie można oczekiwać, aby sędzia lub Komisja brała ją pod uwagę. Zwracamy jednak uwagę, że gdyby odpowiedź nie miała mieć wpływu na działanie E w tym okrążeniu licytacji, to lepiej byłoby wstrzymać się z zadawaniem pytania do zakończenia licytacji. Zapobiegłoby to możliwości przekazania nielegalnej informacji do gracza W i powstaniu podejrzenia zrodzonego u graczy NS.

W	N	E	S
pas	1♣	pas	pas
pas	1BA	pas	1♥
pas	2♦	pas	2♣
pas	3BA	pas . . .	2BA

Kontrakt:

3BA, rozgrywane przez N

Wist: ♠2

Rozgrywka:

W	N	E	S
♠4	♠x	♠2	<u>♠D</u>
♣2	♣9	♣x	<u>♣D</u>
♠3	♣W	<u>♣K</u>	♣x
♠x	♠x	♠5	<u>♠A</u>
♦x	<u>♣A</u>	♣x	♣x
<u>♦A</u>	♦W	♦x	♦x
♥x			

Wynik:

8 lew. -100 dla NS

Fakty:

2 karo informowało o braku 3 kart w kierach.

N wezwał sędziego po zakończeniu rozgrywki. E dodał pika w czwartej lewie ze znacznym opóźnieniem. N twierdzi, że W z tego namysłu wiedział, że nie należy w 7 lewie zagrać pika, a raczej kiera.

Sędzia:

Ustalił, że E faktycznie myślał ok. 20 sekund przed dołożeniem w 4 lewie i zapytał o stosowany system sygnalizowania w obronie. ♠2 była czwartą najlepszą, a ♠4 i ♠3 były zrzutkami ilościowymi.

Sędzia orzekł, że została przekazana nielegalna informacja sugerująca wyjście w kiery i że odwrót pikowy był logiczną możliwością.

Orzeczenie:

Wynik rozjemczy 3BA, 9 lew, +600 dla NS

Para EW złożyła odwołanie.

Gracze:

W wyjaśnił podstawę swoich zagrań. Z licytacji wiedział, że N ma tylko dwa kiery i dlatego zagrał w ten kolor.

NS przez swojego kapitana powiedzieli komisji, że ich zdaniem namysł ułatwił W zagranie w kiery.

Komisja:

W pierwszym rzędzie potwierdziła, że P16 ma zastosowanie zarówno do licytacji, jak i rozgrywki. Komisja uznała, że nastąpiło przekazanie dodatkowej informacji i że namysł mógł wskazywać na brak ♠K i w ten sposób sugerować zagranie w kiery w 7 lewie.

Następnie Komisja dokonała analizy dotychczasowej rozgrywki, która wykazała logiczną możliwość kolejnego zagrania w piki, przez prostą zamianę ♠K i ♥D na ♠W i ♥K. Licytacja i rozgrywka byłyby identyczne, a zagranie w piki byłoby właściwe.

Ponieważ gracz W uzyskał nielegalną informację sugerującą zagranie w kiery, powinien był zagrać ponownie w piki.

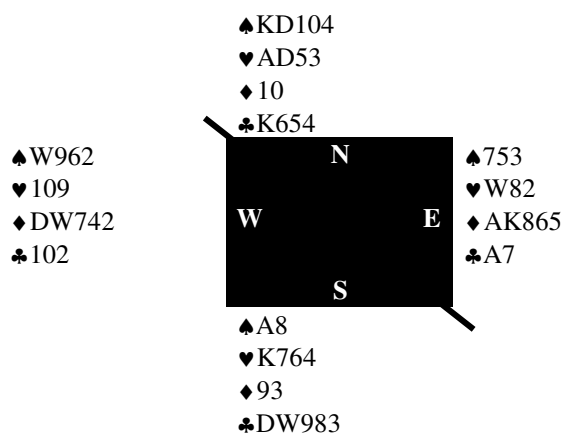
Decyzja Komisji:

Decyzja sędziego utrzymana.

Powołany przepis : P16A, P12C2.

Komentarz WBF:

Istotne jest, aby zrozumieć, że wykorzystanie nielegalnej informacji w rozgrywce jest równie niedozwolone jak w licytacji. W tym przypadku tempo zagrania drugiego pika było wiele mówiące, gdyż inaczej decyzja wyjścia w piki mogła sugerować rzeczywiste zainteresowanie tym kolorem. Można przyjąć, że drugie zagranie w pika jest błędem E, który nie należy naprawiać za pomocą nielegalnej informacji.

W	N	E	S
			pas
pas	1♣	1♦	ktr
1♥	2♦	pas	3♣
pas . . .			

Kontrakt:

3 trefl, rozgrywany przez N

Wynik:

11 lew, +150 dla NS

Fakty:

1 kier było odzywką psychologiczną.

Sędzia:

Zastosował P40A i nie znalazł dowodu na jakąkolwiek winę EW.

Orzeczenie:

Wynik utrzymany

Para NS złożyła odwołanie

Gracze:

NS uważali, że E powinien zalicytować 2kier, a nawet 3kier. EW mieli 8 kart w kierach (tak powinien E przyjąć), więc dlaczego mieli pozwolić przeciwnikom na granie kontraktu 2karo lub 3trefl?

W oświadczył, że z tego rodzaju ręką zastosowałby odzywkę psychologiczną nawet w turnieju indywidualnym. Ukryte porozumienie partnerów nie wchodzi w rachubę. Jeden partner mieszka w zachodniej Europie, drugi we wschodniej. Spotkali się tylko raz w ostatnich 12 latach, a ich Federacja zdecydowała się na utworzenie z nich pary zaledwie 2 tygodnie przed obecnymi rozgrywkami. Od tego czasu rozegrali 50 rozdań przez Internet i oczywiście kilkaset podczas Mistrzostw. E wyjaśnił, że nie uznał za właściwe poparcie partnera do 2 kier, gdyż S zalicytował kontrę negatywną, a N dał silną odzywkę 2 karo. W uznał użycie przez przeciwników określenia „kontrolowany blef” za nieodpowiednie.

Komisja:

Stwierdziła, że sędzia uczynił wystarczająco dużo, aby upewnić się, że EW nie popełnili żadnej nieprawidłowości. Była to odzywka psychologiczna, dopuszczona przez P40A. „Gracz może zgłosić dowolną przepisową zapowiedź albo dokonać dowolnego przepisowego zagrania (włączając zapowiedź rozmyślnie wprowadzającą w błąd, np. odzywkę psychologiczną, a także zapowiedź czy zagranie odbiegające od ogólnie przyjętych lub uprzednio deklarowanych konwencji) bez wcześniejszego o tym powiadomienia, lecz pod warunkiem, że taka zapowiedź lub zagranie nie opiera się na uzgodnieniach partnerów”. Komisja doszła do wniosku, że sprawa nie powinna być wnoszona do odwołania.

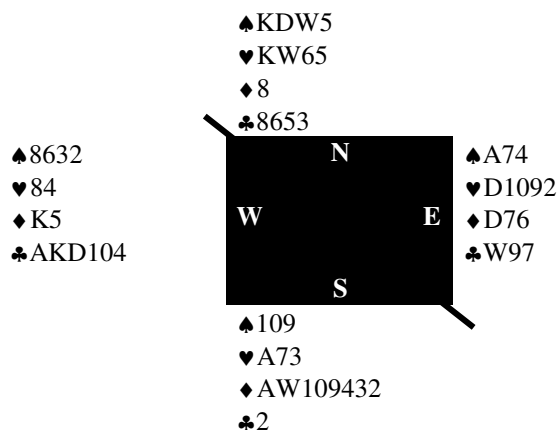
Decyzja Komisji: Decyzja sędziego utrzymana.

Powołane przepisy: 40A

Kaucja: Przepadek.

Komentarz WBF:

Niewiele jest do dodania. Nie jest jasne, czy W musiał mieć 5 kart w kierach; jest to problem, który sędzia bez wątpliwości rozpoznał.

W	N	E	S
1♣	pas	1♦	4♦
ktr	pas . . .		

Kontrakt:

4 karo, rozgrywany przez S

Pierwsze wyjście

♣A

Rozgrywka:

W	N	E	S
<u>♣A</u>	♣3	♣7	♣2
♥8	♥5	♥9	<u>♥A</u>
♦5	♦8	♦6	<u>♦A</u>
<u>♦K</u>	♦x	♦7	♦W

Wynik:

Roszczenie złożone przez S na 9 lew, -100 dla NS

Fakty:

Odzywka 1 karo wskazywała kiery.

Sędzia wzywany był wcześniej do tego stołu w czasie licytacji przedstawionego rozdania przez S, który narzekał, że gdy zapytał o znaczenie kontry, W odpowiedział głośno „punitiff!”. Ale to nie miało nic wspólnego z późniejszym orzeczeniem i odwołaniem. Po wzięciu 4. lewy S zgłosił roszczenie do pozostałych lew, oprócz damy karo i asa pik, czyli ogółem do 9 lew. Zapis -100 umieszczono na kontrolce.

27 minut po zakończeniu meczu, obrońcy przyszli do sędziego zgłaszając wycofanie uznania roszczenia. Gdy W zagra kiera w 5.lewie, rozgrywający musi przegrać bez dwóch.

Sędzia:

Zastosował P69B, mówiące, że lewa może być przeniesiona tylko gdy nie mogła być oddana w żadnym normalnym wariantcie zagrania kart. Sędzia uznał zagranie w trefla lub pika również za normalne.

Orzeczenie:

Wynik utrzymano..

Para EW złożyła odwołanie

Gracze:

E pokazał Komisji, że był w pełni świadomy jak przebiegała dotychczasowa rozgrywka. S zaznaczył, że niewłaściwie zgłosił roszczenie zanim W miał szansę zagrać w kiera. EW stwierdzili, że uznali roszczenie licząc na dobre intencje S i z powodu niedoczasu.

Komisja:

Odczytała P69B: przed upływem okresu reklamacyjnego, ustalonego zgodnie z P79C, gracz może wycofać uznanie roszczenia przeciwnika, ale tylko wówczas gdy przez to uznanie oddał lewę, którą faktycznie wzięła jego strona, albo która - według opinii

sędziego - nie mogła być oddana w żadnym normalnym wariacie zagrania pozostałych kart. W takim przypadku zapis rozdania ulega zmianie, a taką lewę przyznaje się stronie, która wycofała swoje uprzednie uznanie roszczenia przeciwnika.

Ponadto przepis określający słowo „normalne”: w odniesieniu do przepisów 69, 70 i 71 przez „normalne rozumie się także zagranie nieostrożne lub - w stosunku do klasy gracza - słabe, ale nie bezsensowne.

Wycofanie uznania roszczenia nastąpiło w przez upływem okresu reklamacyjnego, więc sędzia, a teraz Komisja, musiała zdecydować czy były normalne zagrania prowadzące do wzięcia 9.lew. Gdyby znaleziono takie zagrania, roszczenie musiało być utrzymane.

Komisja zwróciła uwagę, że w definicji słowa „normalne” jest odniesienie do klasy gracza, która była w tym wypadku bardzo wysoka. W pierwszej kolejności Komisja doszła do przekonania, że po zagranu kiera w 5. lewie nie ma żadnego normalnego zagrania pozwalającego na wzięcie więcej niż 8. lew. Tak więc konieczne było zdecydowanie o normalności innego zagrania. Komisja żałowała, że **S** zgłosił roszczenie w takim właśnie momencie.

Komisja uznała, że dla gracza o klasie **W** inne zagranie niż w kiera byłoby irracjonalne. Pokazał już, nie grając trefla w drugie lewie, że odczytał sygnał ilościowy partnera w 1 lewie i potrafi rozpoznać brak konieczności zagrania w pika - lewa nie mogła przepaść. Ponadto dołożenie 9tki przez partnera było bardzo pomocne. Gracz o tej klasie nie mógł pobydzić.

Decyzja Komisji:

Zmieniono orzeczenie sędziego, na 8 lew, -300 dla **NS**.

Powołane przepisy: P69B

Kaucja: Zwrócono.

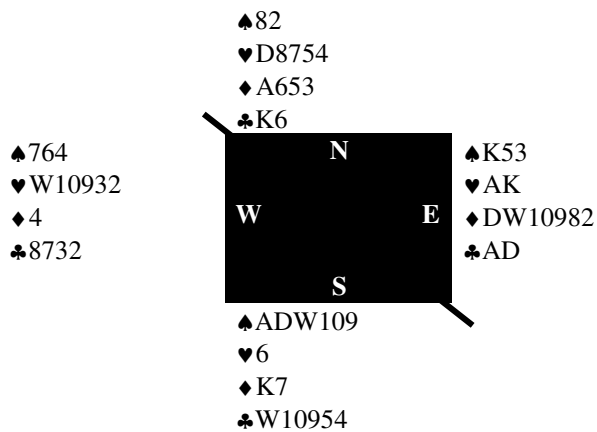
Oddzielna decyzja Komisji

Komisja omówiła wcześniejsze zdarzenia w tym rozdaniu i uznała je za naruszające porządek. Poprosiła sędziego, aby zbadał sprawę i wydał orzeczenie, którego nie dał w odpowiednim czasie i wymierzył karę, jeżeli będzie to słuszne

(Sędzia wykonał zalecenie i zdecydował się dać ostrzeżenie, ale nie karać).

Komentarz WBF:

niniejszy przypadek podaje się do zilustrowania tezy, że nie należy graczy wysokiej klasy pozbawiać możliwości wykonania, ewidentnych dla nich, zagrań. Podczas orzekania sędzia, a zwłaszcza Komisja musi oceniać klasę gracza.

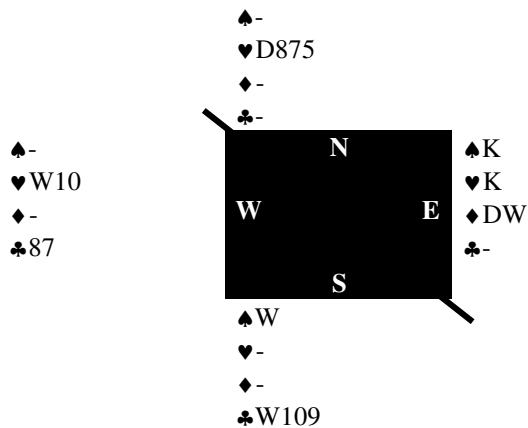

W	N	E	S
pas	pas	1♦	1♠
pas	1BA	2♦	3♣
pas	3♠	pas . . .	

Fakty: przebieg rozgrywki był następujący (podkreślono wyjście w każdej lewy):

W	N	E	S
<u>♦4</u>	♦A	♦2	♦7
♠4	<u>♠8</u>	♠3	♠W
♣3	♣6	♣D	<u>♣4</u>
♠6	♦3	<u>♦10</u>	♦K
<u>♥9</u>	♥4	♥A	♥6
♥2	♦5	<u>♦9</u>	♠9
♣2	♣K	♣A	<u>♣5</u>
♥3	♦6	<u>♦8</u>	♠10
♠7	♠2	<u>♠5</u>	<u>♠A</u>

i doprowadził do końcówki:

S wyłożyła karty i powiedziała „skończyłam”. E nie uznał roszczenia i S zaczęła modyfikować swoje oświadczenie mówiąc „z wyjątkiem figury aty”. Para EW wezwała sędziego.

Sędzia:

nie wątpił, że rozgrywający mógł umiejscowić ♠K u E, ale przyjął, że S mogła zapomnieć na chwilę, że ♠K jeszcze nie został zgrany. Orzekł przyznanie ostatnich 4. lew parze EW i kontakt przegrany bez czterech, -200 dla NS.

Para NS złożyła odwołanie.

Gracze:

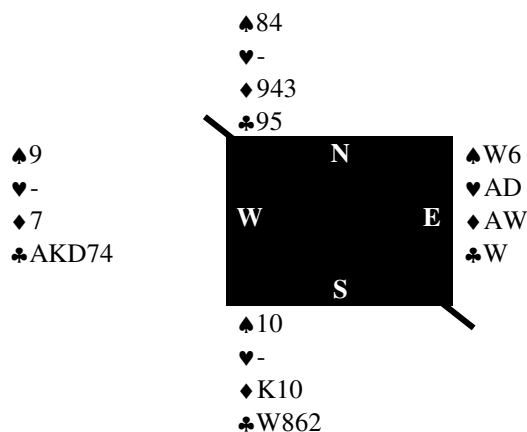
S oświadczyła, że sędzia został przywołany w środkowej fazie jej zrzeczenia i nie dano jej czasu na dokończenie oświadczenia, które miało wyjaśnić, że jej karty w treflach są wyrobione i będzie je grała aż E przebije pozostałą figurą atu. Zapytano ją dlaczego nie oświadczyła: „oddaję tylko figurę atu” zamiast „skończyłam”? Odpowiedziała „jestem palaczką i spieszyłam się”.

Decyzja Komisji:

Komisja zadecydowała, że stwierdzenie „skończyłam,, wskazywało roszczenie do wszystkich czterech lew. Z tego względu zagranie ♠W nie byłoby bezsensowne i rozgrywająca oddałby wszystkie cztery lewy. Orzeczenie sędziego zostało utrzymane.

Komentarz WBF:

oświadczenia obowiązujące przy roszczeniach należy składać bardzo starannie. Niniejszy przypadek może służyć jako nauczka, że takie wyrażenia jak „skończyłam” mogą być przyjęte jako oświadczenie, że wszystkie pozostałe karty są biorące.

Fakty:

E rozgrywała kontrakt 6 kier i zgłosiła roszczenie w momencie przedstawionym na diagramie. E (prawdopodobnie, patrz niżej) oświadczyła, że ma asa-waleta karo i trefla na dojście do dziadka. Rozgrywająca oddała dotychczas jedną lewę.

Sędzia:

orzekł oddanie parze NS lewy na ♦K (P70E). Wynik rozdania 6 kier, bez jednej, NS +100.

Para EW złożyła odwołanie.

Gracze:

sprzeczała się na temat wyrażenia użytego w oświadczeniu, NS twierdzili, że rozgrywający rozpoczął od słów „mam asa i waleta karo”, podczas według EW słowa te brzmiały „mam asa karo i waleta ...”, mając na myśli ♠W. Rozgrywająca tuż przed oświadczeniem roszczenia zgrała ♠AKD. Apelanci podnosili inne kwestie, takie jak, który z obrońców sprzeciwił się roszczeniu.

Komisja:

nie uznała za istotne rozstrzygnięcie, który z obrońców sprzeciwił się roszczeniu. Nie mogła ustalić dokładnego brzmienia oświadczenia rozgrywającej, ale zadecydowała, że jej intencja była wystarczająco klarowna dla przyznania jej reszty lew.

Decyzja:

Komisja uznała roszczenie. Wynik ustalono na -1430 dla NS.

Uwaga:

Po wydaniu decyzji, jeden z sędziów selekcyjnych odwołania stwierdził, że według nieoficjalnych wytycznych dla sędziów dotyczących orzekania w kwestii roszczeń, sędzia sektorowy powinien był uznać roszczenie. Gdyby para NS odwoływała się od orzeczenia uznającego roszczenie EW, Komisja mogłaby przedyskutować zasadność takiego odwołania.

Komentarz WBF:

niniejszy przypadek z turnieju ACBL podaje się w celu podkreślenia, że sędziowie mając bardzo szerokie uprawnienia powinni usunąć wszystkie wątpliwe aspekty przypadków, zanim zostaną skierowane do Komisji Odwoławczej. Jeżeli główny sędzia ma wytyczne, które nie były przestrzegane przy wydaniu orzeczenia przez jednego z jego pomocników lub w jego własnym orzeczeniu, to ma do dyspozycji przepis 82C, aby doprowadzić sprawę do właściwego stanu. Należy wykorzystać wszystkie środki do zmniejszenia liczby spraw kierowanych do Komisji.

Odwołanie nr 13
Kara proceduralna

Teamy

Fakty:

Jeden z graczy spóźnił się 3 minuty na rozpoczęcie meczu.

Sędzia:

Wymierzył karę przewidzianą przez regulamin.

Orzeczenie:

Kara 1 VP

Gracz złożył odwołanie

Gracz:

Jest dobrze znana osobistością i przed meczem był na oficjalnym spotkaniu. Sugerował, że karanie całego teamu za wypełnianie przez niego obowiązki jest niesprawiedliwe. Oświadczył, że zawsze gra szybko i kończy mecze zwykle na pół godziny przez przewidzianym czasem.

Komisja:

Zwróciła uwagę, że regulaminy przewidują automatyczne kary z uzasadnionych powodów. Komisja nie akceptowała usprawiedliwienia spóźnienia i stwierdziła, że sprawa nie powinna być trafić na jej obrady.

Decyzja Komisji

Utrzymać decyzję sędziego.

Powołane przepisy:

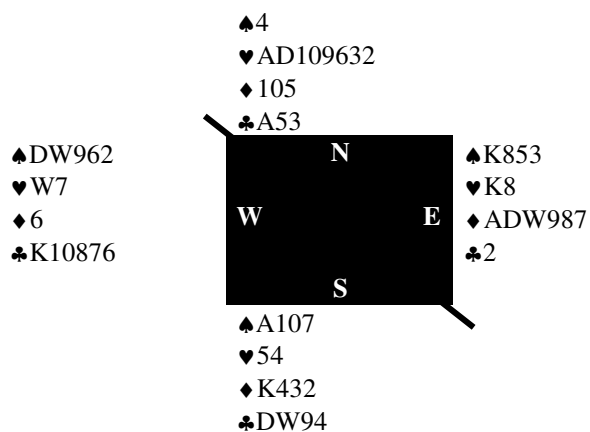
Regulamin Zawodów pkt B.2.1

Kaucja: przepadek.

Komentarz WBF:

gracz lub jego kapitan działali nieco krótkozwrotnie.

Temat: zagadnienia różne

W	N	E	S
	1♥	1BA	3BA
pas	1♣	1♦	ltr
4♠	5♥	pas . . .	

Wynik:

5♥ bez jednej, +50 dla EW

Fakty:

Para EW stosowała konwencję (wejście 1BA w obronie), niewidoczną w karcie konwencyjnej. Para NS nie miała możliwości przygotowania obrony. Gracze EW zapewniali sędziego, że podawali dokładne wyjaśnienia i w tym celu przedstawiali inną kartę konwencyjną. Ich zatwierdzona karta nie zawierała wszystkich szczegółowych uzgodnień. Została sporządzona pośpiesznie przez inną parę. Po przybyciu na turniej zorientowali się, że ich karta wysłana przez Krajową Organizację Brydżową nie dotarła do organizatorów.

Orzeczenie sędziego:

Przywołany sędzia unieważnił wynik i przyznał parze NS 3 IMP. Zgłoszono wcześniej rozegrane rozdanie przeciwko innej parze w tym samym meczu, w którym została użyta ta sama niezarejestrowana konwencja. Rozdanie to również skasowano i przyznano 3 IMP.

Decyzja Komisji:

Komisja stwierdziła, że wykraczająca para jest bardzo doświadczana i należało się spodziewać od niej pełnej odpowiedzialności. Nie powinni dopuścić się poważnego naruszenia Regulaminu Zawodów. Para musi stosować uzgodnienia zawarte na oficjalnie zarejestrowanej karcie konwencyjnej. Parę ukarano odsunięciem od gry w końcowym segmencie półfinałowego meczu Rosenblum Cup. Zatwierdzono przyznanie 3 IMP parze NS w obu kwestionowanych rozdaniach.

Komentarz WBF:

dwie prominentne osobistości brydżowe uznały tę decyzję za zbyt surową, jedna z nich uważała, że istotne jest tylko, czy strona niewykraczająca poniosła stratę. Faktem jest natomiast, że w głównym turnieju międzynarodowym, dobrze wszystkim znana para znalazła się w konflikcie z przepisami Regulaminu Zawodów. Nie można dopuszczać, aby przeciwnicy ponosili straty uzyskane przy użyciu nielegalnie stosowanych i naruszających przepisy metod.

Spis treści, Sekcja 3,

WYTYCZNE DOTYCZĄCE ORZEKANIA

- 1- Odzywka psychologiczna objęta uzgodnieniem wzajemnym partnerów
- 2 –Orzekanie ważonego wyniku rozjemczego
- 3 – Kwestie prawne – uprawnienia sędziego głównego
- 4 – Różnicowanie tempa przesuwania tacy na drugą stronę zasłony
- 5 –
- 6 – Przepis 12C3 w dyspozycji sędziego
- 7 – Stosowanie przepisu 12C3 przez sędziego

Wytyczna 1 - Odzywka psychologiczna objęta uzgodnieniem wzajemnym partnerów

Komisja odwoławcza WBF rozpatrywała przypadek, w którym para dwukrotnie, w okresie kilku rund, zastosowała odzywkę psychologiczną w postaci otwarcia 2 karo Multi i pasowania na odpowiedź partnera 2 w kolor starszy, chociaż otwierający miał faktycznie otwarcie słabe dwa w drugim kolorze starszym. W obu przypadkach przeciwnicy byli po partii a blefująca para przed partią, a ręka otwierającego zawierała minimalne wartości.

Komisja nie była pewna, czy para wprowadziła to uzgodnienie przed pojawieniem się drugiego blefu, ale orzekła, że z pewnością jest to obecnie umowa partnerów, możliwa do rozpoznania po dwukrotnym zastosowaniu odzywki psychologicznej. Uznano, że to uzgodnienie będzie już przez parę stosowane i musi zostać ujawnione przeciwnikom w karcie konwencyjnej.

Zespół opracowujący Kodeks Postępowania uważa, że byłoby to niezwykle, gdyby komisja odwoławcza uznała za pewne istnienie uzgodnienia partnerów już po pierwszym odnotowaniu przypadku pojawienia się tego rodzaju odzywki psychologicznej. Ustalono, że paragraf (b) w akapicie „Zapowiedzi psychologiczne” odnosi się do bardzo nielicznych sytuacji i wyjątkowych zdarzeń. Tym niemniej, zwrócono ostatnio uwagę na dwie okoliczności, w przypadku których można orzec istnienie porozumienia partnerów już po pierwszym pojawieniu się odzywki psychologicznej w parze:

obaj gracze grywają regularnie w tym samym klubie brydżowym, w którym blefy danego rodzaju są często stosowane,

jeden z graczy przyznał się do skłonności do stosowania danego rodzaju odzywek psychologicznych, które występowały w internecie, a drugi gracz wie o tym przyznaniu się.

Wytyczna 2 – Orzekanie ważonego wyniku rozjemczego

Metoda stosowania przepisu 12C3.

Nie wydano dotychczas zalecenia odnośnie sposobu stosowania P12C3. Istnieje odczucie, że w pewnych przypadkach organizacje krajowe mogą mieć tendencje do eksperymentowania swoimi pomysłami na egzekwowanie tego przepisu. W czasie Olimpiady w Maastricht, komisja odwoławcza WBF zdecydowała o przyznaniu pojedynczego wyniku rozjemczego w zastosowaniu do obu stron i, gdy uzna się to za właściwe, orzec oddzielnie karę proceduralną dla strony wykraczającej.

Orzekanie ważonego wyniku rozjemczego

Przy orzekaniu ważonego wyniku rozjemczego wg P12C3 WBF stosuje zasadę odzwierciedlenia w wyliczeniach próby przywrócenia stanu w którym znajdowało się rozdanie w chwili przed pojawieniem się wykroczenia. Obliczenia uwzględniają przewidywania dalszego przebiegu zdarzeń niezakłóconych przez nieprawidłowości. Polityka i procedury postępowania komisji odwoławczych są przedmiotem uregulowania wg przepisu 80G i każda organizacja patronująca może określić swoje podejście do orzekania ważonego wyniku rozjemczego.

Wytyczna 3 – Kwestie prawne – uprawnienia sędziego głównego

Turniej teamów na dochodzenie, rozdanie 24, sesja 3.

Na stoliku, przy którym pozycje NS zajmowali panowie J. i C. rozgrywano rozdanie zastępcze, gdyż przeciwnik uzyskał informację o właściwym rozdaniu z sąsiedniego stolika. W rozgrywanym rozdaniu gracz N uzyskał niekorzystny wynik i twierdził, że spowodowane to było błędną informacją udzieloną przez przeciwnika. Sędzia utrzymał wynik osiągnięty przy stole i para NS złożyła odwołanie.

Gracze: S zwrócił uwagę, że w ostatnim tygodniu dwukrotnie wystąpiła konieczność wycofania rozdania z gry i za każdym razem sędzia przyznawał obu parom po 3 IMP. Wyraził sprzeciw wobec niekonsekwentnej decyzji podjętej w rozpatrywanym przypadku i wniósł o przyznanie obu parom po 3 IMP.

Sędzia główny: komisja odwoławcza poprosiła o przybycie sędziego głównego. Przewodniczący komisji poprosił go o zaznajomienie członków komisji z obowiązującymi przepisami i regulaminami. Sędzia poinformował komisję, że przepisy prawa brydżowego dały sędziemu możliwość wprowadzania dodatkowych rozdań a, chociaż nie było rozstrzygnięć regulaminowych w tej kwestii, zalecenia organizacji patronującej szły w kierunku zapewnienia możliwości rozgrywania ośmiu rozdań w każdej rundzie. Działanie jego pomocnika nakazujące rozegranie rozdania zastępczego było wypełnieniem nakazów przepisów prawa i polityki organizacji patronującej.

Komisja: przewodniczący komisji poinformował graczy, że wspomniane przez nich wcześniej rozgrywane rozdania nie mają związku z rozpatrywanym przypadkiem. Komisja nie posiada informacji o okolicznościach ich rozgrywania ale to i tak nie jest istotne gdyż komisja jest zobowiązana do akceptacji decyzji sędziego głównego podjętej na podstawie przepisu. Pan C. mógł przedyskutować orzeczenia w poprzednich przypadkach z sędzią głównym.

Decyzja komisji: sprawy związane z przepisami i regulaminami rozpatruje i rozstrzyga sędzia główny i komisja nie ma prawa zmienić jego decyzji w zakresie prawomocności wprowadzenia rozdania zastępczego. Komisja mogłaby rozpatrywać odwołanie w sprawie błędnej informacji udzielonej w rozegranym rozdaniu.

Powołane przepisy: 6D3 i 93B3

Kaucja: zwrócona – czynniki łagodzące.

Komentarz WBF:

W zawodach międzynarodowych zdarza się czasem, że turniejowa komisja odwoławcza zajmuje się również rozstrzygnięciem odwołań w skali krajowej. Kodeks Postępowania nie akceptuje jednak z reguły takiego rozwiązania i nie zaleca go do stosowania. Wyróżniającym się aspektem niniejszego odwołania jest fakt zaproszenia przez przewodniczącego komisji sędziego głównego dla wyjaśnienia zagadnień przepisów prawnych, chociaż przewodniczący jest dobrze zaznajomiony z tymi przepisami. Jednym z zadań sędziego jest informowanie graczy i członków komisji odwoławczych w przedmiocie przepisów prawnych i regulaminów. Komisje odwoławcze orzekają w tych sprawach w oparciu o wskazówki sędziego. Z tego względu w przypadku wątpliwości komisje odwoławcze mogą wykorzystać przepis 81C do zwrócenia się do odpowiedniego autorytetu w zakresie przepisów i regulaminów.

Wytyczna 4 - Różnicowanie tempa przesuwania tacy na drugą stronę zasłony

Zalecenie różnicowania tempa przesuwania tacy na drugą stronę zasłony ma na celu uniknięcia sytuacji w których gracz ma trudny problem do przemyślenia i fakt ten zakłóca równomierny dotychczas ruch tacy. Różnicowanie tempa jest również przydatne w sytuacjach w których pojawia się potencjalny problem licytacyjny do rozstrzygnięcia, ale nie zajmuje dużo czasu. Losowe opóźnianie lub przyspieszanie przekazywania tacy stwarza niepewność co do momentu pojawiania się sytuacji przedłużonego myślenia.

Wytyczna 5

Komisja odwoławcza ACLB przekazała komentarze zgodne z zapatrywaniami WBF na okoliczności podejmowania decyzji licytacyjnych w, jak to zwa „krytycznych miejscach”. Pożądane jest wykazanie dodatkowej tolerancji w odniesieniu do „wahania” występującego w momencie, gdy gracz napotyka w licytacji na bezprecedensową sytuację.

Omówiono pomysł wprowadzenia wymagania dwudziestosekundowej pauzy po licytacji z przeskokiem za zasłonami, dyskutowano również możliwość rozszerzenia tego wymagania na anormalne sytuacje w licytacji spowodowane nietypowymi uzgodnieniami przeciwników. Są to zagadnienia, które mogą narosnąć w przypadku niepowodzenia w zapewnieniu pożądanej nieregularności przesuwania tacy.

Aspektem o specjalnym znaczeniu, występującym gdy gracz natrafi na bardzo nietypowy problem licytacyjny, jest stopień oczywistości natury jego problemu dla partnera. W takiej sytuacji gracz może być zmuszony do gruntownego rozważania podjęcia właściwej akcji, a często ma do wyboru wszystkie opcje – pas, kontra (rekontra) i zgłoszenie zapowiedzi. Jeżeli sędzia skłania się do opinii, że na kolejną odzywkę partnera wpłynęła zmiana tempa licytacji, powinien w pierwszej kolejności rozważyć, czy z całą pewnością można stwierdzić, że podjęte działanie było zasugerowane, czy może dodatkowa informacja przekazana „wahaniem” nie jest klarowna. Należy tu przyjąć mniej rygorystyczne podejście do stosowania przepisów i jest to dziedzina w której komisje ustawodawcze mogą określić pomocne wytyczne.

Wytyczna 6 - Przepis 12C3 w dyspozycji sędziego

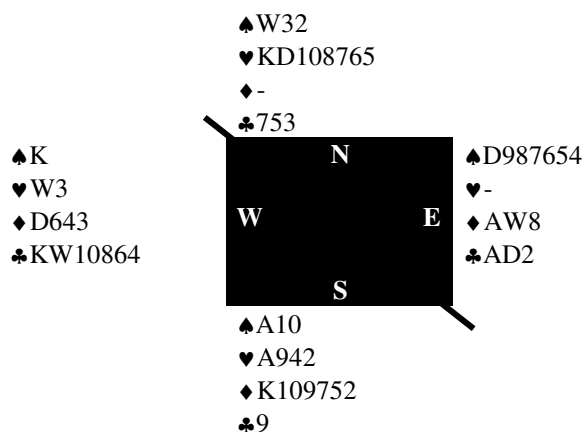
Kilka komisji ustawodawczych wyraziło zaniepokojenie przekazaniem stosowania przepisu 12C3 do dyspozycji sędziów ponieważ Komisja Praw i Regulaminów WBF nie wprowadziła proponowanej przez Grupę z Lozanny (twórców Kodeksu Postępowania Komisji Odwoławczej) zmiany tego przepisu. Należy jednak wziąć pod uwagę, że Grupa z Lozanny działała z upoważnienia Komisji Wykonawczej WBF, jednostki macierzystej Komisji Praw, a Komisja Wykonawcza zaaprobowała propozycje Grupy z Lozanny. Organa ustawodawcze mogą wspierać się autorytetem tej Komisji w swych działaniach przekazujących sędziom prawo do orzekania wg przepisu 12C3 zgodnie z zaleceniem Kodeksu Postępowania.

Wytyczna 7 - Stosowanie przepisu 12C3 przez sędziego

Poniższy przypadek zdarzył się w meczu rozgrywanym na Mistrzostwach Świata (2001) w Paryżu.

Rozdanie 10

Rozdający E, obie po

W	N	E	S
2BA*	pas	1♠ 4♠	2♦ pas . . .

Wynik:

11 lew, NS -650

Wszystkie umowne zapowiedzi były alertowane.

* W wyjaśnił graczowi S, że 2BA wskazuje kolor treflowy. N otrzymał informację, że odzywka ta jest naturalna, wskazuje rękę zrównoważoną z odpowiednią siłą. E rozpoczął wyjaśnianie od stwierdzenia, że odzywka partnera wskazuje trefle, ale natychmiast „poprawił” znaczenie, dodając „w tej pozycji”.

Sędzia został przywołany pod koniec rozgrywki. N protestował, twierdząc, że przy prawidłowym wyjaśnieniu, zgłoszenie przez niego odzywki 3 kier byłoby oczywiste. Sędzia ustalił, że wyjaśnienie W było prawidłowe.

Sędzia:

Po przeprowadzeniu konsultacji z kolegami orzekł, że N otrzymał błędną informację i przy prawidłowej informacji licytowałby kiery. Po zgłoszeniu przez E odzywki 4 pik, logicznym oczekiwaniem jest zalicytowanie odzywki 5 kier przez S.

Następnie sędzia zasięgnął opinii graczy-ekspertów w zakresie dalszej prawdopodobnej akcji E po odzywce 5 kier i pasach W i N. Jeden z ekspertów skontrolowałby 5 kier, trzech zalicytowałoby 5 pik, najbardziej prawdopodobne dla sędziów było zgłoszenie 5 pik. Przedyskutowano również przebieg obrony po skontrowaniu 5 pik: po pierwszym wiście w trefla, dojście do N przebitką karo, a nie zagranie spod Asa kier, nie było całkowicie ewidentne.

Orzekanie wyniku:

Sędzia orzekł ważony wynik rozjemczy wg P12C3 wyliczony w następujący sposób:

% zdarzeńkontrakt	liczba lew	zapis NS	obrót	wartość	
40%	5 pik	11	-850	-17	-6,8
50%	5 pik	9	+500	-4	-2,0
10%	5kier	11	+850	+5	<u>+0,5</u>
					-8,3

Korekta – 8 IMP

Komentarz WBF:

przypadek ten nie tylko ilustruje metodę obliczania ważonego wyniku rozjemczego wg P12C3, ale również unaocznia przebieg sprawiedliwego postępowania, które zmniejsza liczbę składanych odwołań. Gracze są świadomi, że zasięgano opinii ekspertów i że orzeczony wynik rozjemczy tę opinię odzwierciedla.